

Nevihta v zakonu

Izvajalec: Ansambel Franca Miheliča

Avtor besedila: Ivan Sivec

Avtor glasbe: Franc Mihelič

Zjezila zvečer me žena je močno,
pet loncev je po gobe šlo.
Bila je škoda velika,
čeprav doma narejeni so.

Je dolgo vrtela jezik kakor mlin,
da malo delam in le spim,
ko pa pr'šla je nevihta,
iz strehe se je kadil le dim.

**Če kar naprej se spet jeziš, tvoja stvar,
če mulo kuhaš ves večer, kaj mi mar.
Da bi zvečer prepiral se, to pa ne,
v gostilno grem, da bo mir.**

Vrtel sem ves dan kolovrat kar se da,
poganjal z vso močjo sem ga,
da loncev več bi naredil,
zvečer pa žena še godrnja.

Morda bi tako mi ne bilo hudo,
če dosti bi lončarjev b'lo,
a cela naša dolina
premore nekaj nas še samo.

Pri mizi prijatelji sedimo spet,
ob vinu se hladim razgret.
Na vse težave pozabim,
ko z novim litrom krčmar gre v klet.

V tihi nočni uri grem domov,
kot mačka plazim se čez plot.
Bojim se žene bolj kot vseh strahov,
rad spravil bi se hitro v kot.

Ko zjutraj toplo sonce me zbudi,
v zakonu spet po starem gre.
Imava rada se kot prejšnje dni,
nič več ne bliska se.